

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Caro non sequenda, coërcenda. Ex Vet. & Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Pauperem superbum, divitem mendacem, senem fatuum, & insensatum. Eccl. 25. 4. Ingeniosè, & appositè, vir eruditus, hæc explicat de tribus sapientiæ, & sapientum, id est, Sanctorum hostibus; qui sunt daemon, caro, & Mundus; quos odisse, quibusque tentantibus jugiter resistere jubemur. Pauper superbus, est diabolus: est enim privatus omnibus gratiæ donis, & viribus suis spoliatus à Christo; idem tamen superbissimus est. Dives mendax est Caro: quia hæc mentitur, te non posse subire labores virtutis; cum possit, si velit, v. g. cum dicit, se non posse jejunare ob defectum virium, mentitur. Habet vires, ut serviat Mundo, & magnos pro eo labores tolerat; cur non habet vires, ut serviat Deo? Senex fatuus, est Mundus senex: quia stetit pene sex millibus annorum; sed fatuus, quia contraria dicitur Deo, qui est prima veritas, & Sapientia. Corn. hic.

Caro abstinentiâ coërenda. Hæc enim est Eva, nos ad pomum prohibitum invitans; hæc est Ægyptia illa Putypharis, innocentem Joseph ad turpitudinem provocans; hæc est Jael Sissaram ficto amore seducens, & occidens; hæc est Dalila, quæ Samsonem tradidit Philisthæis; hæc est puella saltatrix, quæ Joannis caput petivit; hæc est ancilla ostiaria, ad cujus vocem Christum negamus. Did. Stella in Luc. 2.

Ex Novo.

Vestimenta sua straverunt in via &c. Marci 11. 8. Vestis animæ caro, quam subjiciamus Domino, & sternamus viam vitæ nostræ; deputantes ab arboribus ramos, hoc est, Sanctorum vias imitemur. Theophylactus in Marcum.

Datus est mihi stimulus carnis mee Angelus Sathana. 2. Cor. 12. 2. Quia Caro nostra pro Sathana stat, estque instrumentum, quò à diabolo superamur. Diez, conc. 3. in dedic. S. Mich.

Nemo unquam carnem suam odio habuit, sed nutrit, & fovet eam. Eph. 5. 29. Caro tua, tanquam conjux tua est. Tamen quid aliò locò? *Caro concupiscit adversus spiritum, & spiritus adversus carnem.* Gal 5. 17. Concupiscit adversus te, tanquam conjux tua. Ama, & castiga; donec fiat in una reformatione una concordia. S. Aug. in Pl. 140.

Ex Patribus, & aliis.

Caro in terram cogit, mens fursum tendit; rapitur amore, sed tardatur pondere. Si ergo Caro vergens in terram onus est animæ, & sarcina prægravans prævolantem; quantum quisque delectatur superiore vitâ suâ, tantum deponit de terrena sarcina sua. S. Aug. tr. de util. jejun. cap. 2.

Si jumento fortè insideres, si equò uteris, qui te gestiendo possit præcipitare; nōne, ut securus iter ageres, cibaria ferocenti subtraheres? & fame domares, quem frenò non pos-

ses? Caro mea jumentum meum est; iter ago in Jerusalem; plerumque me rapit, & de via conatur excludere. Via autem mea Christus est. Ità exultantem non cohibeto jejuniò? Id. ibid. cap. 3.

Equus unicuique sanctæ animæ est corpus suum, quod videlicet novit, & ab illicitis abstinentiæ frenò restringere, & rursus charitatis impulsu in exercitatione boni operis relaxare. Equitis ergo nomine anima sancti viri exprimitur, quæ jumentum corporis benè subditum regit. S. Greg. mor. 1. 31. c. 9.

Quasi quædam vestis animæ Caro est. Sed hæc vestis habet tineam suam: quia ab ipsa carnalis tentatio oritur, ex qua laceratur. S. Greg. mor. 1. 5. c. 28.

S. Antonius Er. in tentationibus carnis iratus sibi, & pectus pugnis verberans: ego, inquit, aselle faciam, ut non calcitres; nec te hordeò alam, sed paleis; fame te conficiam, & siti, gravi onerabo pondere; per æstus indagabo, & frigora, ut cibum potius, quàm lasciviam cogites. S. Hier. in vita S. Hilarionis.

Caro hostis simul, & amica; dulce bellum, infidum bonum; plumbum deorsum vergens; fera indomita. S. Gregorius Naz. Carn. adv. Carnem.

Amicus ingratus, & dolosus, Caro est; & si foveatur, amplius lædit. Jo. Clim. gr. de memor. injuriarum.

Ubi primus generis parens, divinò posthabito mandatò, conjurati in ejus omnino interitum hostis fraudem prætulit, tunc gravis nobis equus, (Corpus) ac ad regendum difficilis, cessit. S. Isid. Pelus. l. 4. 204.

§. II.

Caro non sequenda, coërcenda.

Ex Veteri, & Patribus.

Reserventur quidem, ut vivant. Jos. 9. 20. Cognitâ fraude Gabaonitarum, non eos occidit, sed ad vilia officia mancipavit. Sic cum sensibus, & Corpore age. Metuunt sibi à Josue, id est, Ratione; bellum; pacem ab eo exposcunt, testantur se non esse spiritus inimicos; sed ut servos habeat Bessus D. 22. Pent.

Concidisti saccum meum. Pl. 29. 12. Non omnibus Caro pro sacco est; plerisque Caro purpura: qui enim carnem suam deliciis nutriunt, sanè his non saccus, sed holosericum Corpus est. Ol. l. 9. Str. hic.

Confige timore tuò carnes meas. Pl. 118. 120. Quàm meritò deprecatur, timore Domini configi debere, nè ab eo possit noxiâ libertate dissolvi. Sic unò verbò significatum est, quemadmodum Caro tractari debeat Christiani: timore scilicet futuri Judicii; ut hic mortificatum Corpus, ibi reddatur æternum. Cassiod. hic.

Corpore sic vitur anima, sicut faber malleo, vel incude. S. Cypr. l. de card. oper. Chr.

Quantò quis Carne plus fessus est, tantò erit animi virtute robustior, & sapientia complentibus aptior. Orig. hom. 11. in Gen.

Qui leonem blandà demulcet manu, nonnunquam illum mansuefacit; qui verò Corpus obsequiis fovet, ipsum amplius effervit. Jo. Clim. gr. 14. de gula.

Recte dicimur in Carne non esse, si carnales non dominantur affectus; & meritò ejus rei deponimus nuncupationem, cujus non sequimur voluntatem. S. Leo l. 1. de Returr. Dom.

Terra aratis scinditur, ut mundanis sit congrua frugibus; mea terra jejuniis exaratur, ut celestibus sit apta seminibus. Sicut enim redditum uberiorem capit, qui frequentius vexando exercet campum; ita majorem gratiam percipit, qui exercet Corporis sui campum, sæpius jejunando. S. Ambr. l. 26. de Quadr.

Corpus, ad modum servi, & asini, debet tractari; quia, ut serviat, & onera ferat, datum est homini. Sicut ergo dantur asino cibaria, nè in via deficiat; virga, nè lasciviat; & onus, ut serviat: sic corpori, cum sit pigrum ad omne bonum, debet dari panis ad sustentationem necessitatis, disciplina ad refrenationem voluptatis, & opus ad proventum utilitatis. S. Bonav. l. 93. Dom. 5. Pent.

S. Franciscus Corpus suum *fratrem asinum* appellabat. Val Max. l. 7. c. 3. Cum Alexander M. ducturus in Persas, consultò Apolline, responsum accepisset: felicem fore belli exitum, si eum, qui primus sibi portà egresso occurrisset, occidi juberet. Accidit, ut ante omnes sibi obvium haberet asinarium; hunc cum ad cædem rapi mandaret, asinarius causam requirit. Responso acceptò: si ita est, inquit, alium fors huic morti destinavit: nam asellus, quem ante me agebam, tibi prior occurrit. Placuit responsum, asinus occisus servatus, asinarius. Spiritus asinarius, Corpus asinus: hujus occisio, seu mortificatio, animæ salvatio est. Rom. 8. 13. *Si spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis.* Ex nuptiis agni Franc. Jonghen. parte 1. Exh. 6.

§. III.

Caro comparata cum Spiritu, & anima.

Ex Veteri.

Divisit lucem à tenebris. Gen. 1. 3. Per lucem anima ostenditur, quæ carne præstantior est; per tenebras caro cum vitiis suis. V. Beda hic.

Mulier dedit mihi. Gen. 3. 12. Per mulierem decepti, & non per virum: quia non potest ratio nostra seduci, nisi præcedenti carnali delectatione. Id. ib.

Porro Arca ferebatur super aquas. Gen. 7. 18. S. Cyrill. Alex. l. 3. in Gen. diluvium aquarum de celo defluens totam illam carnem ubiq; submergebat; at Arca, justorum animabus onusta, super aquas aatabat. Ad suum quæque res

locum naturalem fertur concitato cursu; volat sublime aer, ignis ad cælum; terra, aqua, lapides, gravia quæque, deorsum. Spiritus in altum spirat; Caro, & carnis opera, demergi in cœnum appetunt. Fernand. hic. lect. 3.

Si ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo. Gen. 13. 9. Hoc dicit Spiritus, sive Ratio: quia quod dextrum est carni, spiritui est sinistrum; & è converso: in quo enim delectatur Caro, spiritus contristatur. Hugo Card. hic.

Respicensq; uxor ejus. Gen. 19. 26. hic Carnis imaginem tenet. Caro est enim, quæ semper respicit ad vitia; quæ, cum animus tendit ad salutem, illa retrorsum respicit, & voluptates quærit. Origen. hom. 5. de Loth.

Ejice ancillam, & puerum ejus. Per Abraham, Gen. 21. 10. noster Spiritus, per ancillam nostra Caro, per filium ejus carnalia opera designantur; per liberam anima, per filium ejus spiritualia opera figurantur. Sicut ergo Sara despicientem se Agar afflixit, & Imael ad mortis periculum Isaac impellentem ejici jussit: sic anima, quæ est domina, Carnem ancillam suam se continentem, jejunii, & vigiliis affligat; filium ejus persequentem filium suum, id est, carnale opus impediens spirituale, ejiciat; herilem filium, id est, bonum opus pariat, qui gaudium hereditatis capiat. S. Honorius Dom. 4. Quadr.

Adoravit pronus in terram. Gen. 33. 3. Jacob rediens è Mesopotamia adoravit fratrem suum Esau; quia Spiritus nonnunquam debet se humiliare, Catinque subjicere, edendo, bibendo, dormiendo. Cum verò Esau invitaret Jacob ad perpetuam societatem, Jacob ab illo recessit v. 14. &c. Did. Stella p. 1. cap. 63.

Injecit domina oculos in Joseph. Gen. 39. 7. Moraliter per uxorem Eunuchi impetentem Joseph, potest intelligi Caro, nitens ad se pertrahere superioris rationis consentum. S. Thom. in Gen. c. 41.

Ligans ad vineam pullum suum &c. Gen. 49. 11. Vide hic §. 1.

Decipe eum. Judic. 16. 5. Dalila interpretatur *stulta*, & significat Carnem; *Samson* significat *Spiritum*. Samson credens Dalilæ decipitur, id est, Spiritus carni consentiens seducitur. Samson per Dalilam septem crinibus nudatur; v. 19. id est, Spiritus carni consentiens septem donis Spiritus Sancti spoliatur. Hugo Card. hic.

Hostis, & inimicus noster pessimus, iste est Aman. Esth. 7. 6. Aman est Caro nostra, interpretatur enim *opprimens*, vel *coangustans*. *Mardocheus* est Spiritus; interpretatur enim *amarum contritio*; & ipse debet conteri, acque Amanum suspendere. S. Anton. Pad. f. fer. 6. in cap. jejunii. Ex Nuptiis agni Jonghen. Exh. 10.

Quem dilicit anima mea. Cant. 3. 1. Adverte, quam eleganter amorem spiritus à carnis discernat affectu, dum Dilectum exprimerem magis

Dd 3